

Procedència de les fotografies:

Arxius i entitats privades:

Arxiu Alfonso@VEGAP 2007, Arxiu Central de Melilla (ACML), Arxiu del Centre Penitenciari de Segòvia (ACPS), Arxiu del Centre Penitenciari Victoria Kent (ACPVK), Arxiu d'Ex-Presos i Represaliats Polítics Antifranquistes, Arxiu General de l'Administració (AGA), Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola (AGGCE), Fundació Cipriano Garcia-Arxiu Històric de CC.OO. de Catalunya, Arxiu Històric del Partit Comunista d'Espanya (AHPCE), Arxiu del Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia (MNCARS), Arxiu Regional de la Comunitat de Madrid (ARCM), Arxiu del Tribunal Territorial Segon, Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona-Arxiu Fotogràfic (AHCB-AF), Arxiu Històric de Les Corts (AHLIC), Arxiu Nacional de Catalunya (ANC), Biblioteca de la Direcció General d'Institucions Penitenciàries (BDGIIPP), EFE, Associació Matilde Landa.

Arxius personals:

Isabel Blas, Mari Campos, Isabel Coll, Mari Carmen Cuesta, Trinidad Gallego, Ángeles García-Madrid, Carlota Leret O'Neill, Família López Landa, Sagrario Merodio, Pablo Iglesias Núñez, Soledad Real, Carmen Rodríguez, María Salvo, Nieves Torres, Josefina Amalia Villa.

Premsa:

Arriba, Redención, Memorias del Patronato de Redención de Penas por el Trabajo, Mujeres Antifascistas Españolas, La Vanguardia.

exposició Preses de Franco

Lloc de l'exposició:

Espai Ramon Llull
Casa de Cultura, c/ de Ramon, 3 - Palma

Dates:

Del 14 de d'abril al 22 de maig de 2008

Inauguració:

14 d'abril de 2008, a les 18h

Comissaris:

Sergio Gálvez Biesca
Fernando Hernández Holgado

Disseny i maquetació de l'exposició:
Pável Durán Quesada

Disseny i maquetació del catàleg:
Enrique Cordero Pérez

La coorganitzen:

La patrocina:

Hi col·laboren:

L'organitzen:

La primera generació de les preses polítiques del franquisme

Dones com ara Tomasa Cuevas, Manolita del Arco, Mercedes Núñez, Juana Doña, Nieves Torres, María Salvo, Trinidad Gallego, Soledad Real, Mari Carmen Cuesta, Carlota O'Neill, Concha Carretero, Matilde Landa, Ángeles García-Madrid, Josefina Amalia Villa, Remedios Montero i moltes altres, formen part d'una generació –la de la Segona República i la Guerra Civil– la memòria i la història de les quals, no fa pas gaire, han començat a adquirir la rellevància merescuda.

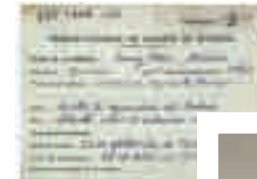

Dones formades i iniciades en la política sota de les reformes republicanes, dones que van veure castigada la seva *gosadia* –la de desafiar el feixisme però també una societat patriarcal d'arrels seculars – amb llargues penes de presó i, fins i tot, amb la mort.

Aquesta generació va ser doblement reprimida: com a *rogues* i com a *dones*. No podien esperar una altra cosa d'una dictadura de caràcter totalitari que s'alimentava, a més a més, d'un arcaic pòsit patriarcal i misogin: aquell que imposava un model de «dona esposa mare» reclosa a la llar, marginada del món públic, sotmesa a les autoritats masculines.

subsumida sota la dels seus companys homes, una mica més coneguda, s'explica pel mateix biaix patriarcal, que en la seva transversalitat no coneix classes ni ideologies.

El fet que aquesta experiència històrica de les *rogues* a la presó, d'aquella primera generació condemnada per «delictes de guerra i de postguerra», hagi restat tan temps velada o

Preses de Franco

L'exposició «Preses de Franco», organitzada per la Fundació de Investigacions Marxistas- s'ha proposat de visibilitzar l'experiència penitenciària femenina de les primeres dècades de la dictadura franquista, a partir d'un diàleg continu entre memòria i història, en el qual conjuguen les imatges i els documents amb el record i es testimonis de les dones empresonades. Amb l'ajuda de les fotografies conservades, hem volgut entrar a les presons de dones de les primeres dècades de la dictadura, analitzar les seves vivències i discernir aquelles característiques peculiars –la presència dels fills, per exemple–, les quals la diferència de l'experiència penitenciària masculina.

La veu, el testimoni, la memòria d'aquestes dones, troben en aquesta exposició un lloc central, mentre esperen la seva incorporació definitiva al relat històric general del nostre passat. En tot això, hi va la construcció d'una *memòria democràtica i social*, que sempre necessita noves aportacions i noves mirades.